

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

In Memory of Atatürk Anısına

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası
Presidential Symphony Orchestra
Bilkent Senfoni Orkestrası
Bilkent Symphony Orchestra

Matthew Coorey, şef | conductor
Selçuk Yöntem, anlatıcı | narrator

Bilkent Üniversitesi

CUMHURBAŞKANLIĞI
SENFONİ ORKESTRASI
BİLKENT ÜNİVERSİTESİ

11 Kasım November 2017
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

R. Strauss

Böyle Buyurdu Zerdüşt, Op.30
Also Sprach Zarathustra, Op.30

ara interval

E. S. Kaleli

Atatürk'ün Bir Genç General Olarak Portresi: 10 Fragman
The Portrait of Atatürk as a Young General: 10 Fragments
BSO ve CSO siparişi, İlk seslendiriliş
World premiere, BSO & CSO commission

I. Stravinsky

Ateş Kuşu Süiti (1919) | Firebird Suite

- I. Giriş | Introduction
- II. Ateş Kuşu ve Dansı - Çeşitleme
L'Oiseau de Feu et sa dance - Variation de l'oiseau de feu
- III. Prenseslerin dansı | Rondes des princesses
- IV. Kasçay'ın cehennem dansı | Danse infernale du Roi Kastschei
- V. Ninni | Bérceuse
- VI. Final | Finale

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Matthew Coorey

şef conductor

Kariyerine, 2003 yılında Liverpool Kraliyet Filarmoni Orkestrasında Gerard Schwarz'a yardımcı şef olarak atanmasıyla başladı. Liverpool Filarmoniyle yaptığı bir yıllık sözleşme, üç yıla uzatıldı ve Coorey, orkestranın ilk konuk şefi oldu. Ardından Londra Filarmoni, Sidney Senfoni, Philharmonia, Hallé, Ensemble 10:10 ve London Mozart Players gibi müzik topluluklarıyla konserler veren Coorey, tüm bu topluluklardan yeniden davet almıştır. Geçtiğimiz konser sezonlarında Stuttgart Radyo Orkestrası, BBC Filarmoni ve Senfoni, Bournemouth Senfoni, Melbourne Senfoni, Ictus Ensemble, Londra Senfoni ve BBC Proms ile sahneye çıkmış, ayrıca City of Birmingham, Yeni Zelanda, Büyük Britanya, Filistin, İrlanda ve RLPO Senfoni Orkestralarıyla yeniden çalışmak üzere anlaşma yapmıştır.

Müzik kariyerine korno sanatçısı olarak başlayan Coorey, Sidney Müzik Konservatuvarında eğitim aldıktan sonra Avustralya Oda Orkestrası, Brandenburg Orkestrası ve Sidney Senfoni Orkestrasıyla düzenli olarak konserlere çıkmıştır.

Orkestra şefi olarak kendi kendini yetiştiren Coorey, Seiji Ozawa ile çalışmak üzere girdiği seçmelerde Tanglewood Müzik Festivaline çağırılmıştır. Burada birlikte çalıştığı Jorma Panula, Coorey'in ilk önemli şeflik hocasıdır. Coorey iki yıl süreyle Royal Northern College of Music'de Sir Mark Elder'in orkestra şefliği öğrencisi olmuştur. Coorey ayrıca Maazel-Vilar Orkestra Şefliği Yarışmasında finale kalmış, Allianz Uluslararası Orkestra Şefleri Akademisinde çalışmış, Georg Solti Orkestra Şefliği Yarışmasında da ödül kazanmıştır. Sarah Chang, Freddy Kempff, Steven Osborne, Yevgeny Sudbin ve Pieter Wispelwey gibi sanatçılarla birlikte sahne alan Coorey, Classic FM ve Naxos Records için kayıtlar yapmıştır.

Matthew Coorey began his conducting career in 2003 when he was appointed Assistant Conductor to Gerard Schwarz and the Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. This initial one-year contract with the RLPO then became a three-year commitment when he was appointed the orchestra's first Conductor in Residence. Debuts soon followed with the London Philharmonic Orchestra, the

Sydney Symphony Orchestra, the Philharmonia, the Hallé, Ensemble 10:10 and the London Mozart Players – all ensembles from whom he received re-invitations. Recent seasons have included debuts with the Stuttgart Radio Orchestra, BBC Philharmonic, the Bournemouth Symphony, BBC Symphony, the Melbourne Symphony, Ictus Ensemble, the London Symphony Orchestra and at the BBC Proms, as well as return engagements with the City of Birmingham Symphony, the New Zealand Symphony, the National Youth Orchestra of Great Britain, the Palestine National Orchestra, the Philharmonia, the National Orchestra of Ireland and the RLPO.

Matthew Coorey began his musical career as a horn-player and after studying at the Sydney Conservatorium of Music he performed regularly with the Australian Chamber Orchestra, the Brandenburg Orchestra and the Sydney Symphony.

Initially self-taught as a conductor Matthew Coorey auditioned for Seiji Ozawa and was invited to the Tanglewood Music Festival where he worked with Jorma Panula who became his principal conducting teacher. For two years, he was Junior Fellow in Conducting - under Sir Mark Elder - at the Royal Northern College of Music. He was a finalist in the Maazel-Vilar Conducting Competition, a fellow of the Allianz International Conductors' Academy and a prize-winner at the Georg Solti Conducting Competition. He has collaborated with artists such as Sarah Chang, Freddy Kempff, Steven Osborne, Yevgeny Sudbin and Pieter Wispelwey and has recorded for Classic FM and Naxos Records.

Selçuk Yöntem

anlatıcı narrator

1976'da Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Yüksek Bölümünden mezun oldu. 1977'de Ankara Devlet Tiyatrosunda çalışmaya başladı. 1986-87 sezonunda Dört Mevsim adlı oyunla, Ankara Sanat Kurumu tarafından Övgüye Değer Erkek Oyuncu, 1988-89 sezonunda Peynirli Yumurta ile aynı kurum tarafından En İyi Erkek Oyuncu ödülüne layık görüldü. 1990-91 sezonunda Deli Dumrul'daki rolüyle Ulvi Uraz En İyi Erkek Oyuncu ödülünü kazandı.

1995'te Savaş Dinçel'in Gürültülü Patırtılı Bir Hikaye adlı oyununu yönetti. Ankara Sanat Kurumu tarafından

Övgüye Değer Yönetmen ödülüne layık görüldü. 1997'de Ben Feuerbach oyunundaki rolüyle, Uluslararası Lions Birliği Ödülünü aldı. C Blok adlı filmle SİYAD tarafından En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu seçildi. Pek çok oyunda ve televizyon dizisinde rol aldı. 1993'te Aşağıdakiler, 1997'de Ayışığında Şamata, 1999'da Keşanlı Ali Destanı oyunlarını yönetti.

Selçuk Yöntem graduated from the Theater Department of Ankara State Conservatory in 1976. He started working at the Ankara State Theater in 1997. He was named the Laudable Stage Actor in the play Dört Mevsim by Ankara Arts Institution in the 1986-87 season and the Best Stage Actor by the same institution in the play Peynirli Yumurta in the 1988-89 season. He won the Ulvi Araz Best Stage Actor award in Deli Dumrul in the 1990-91 season.

Yöntem directed Savaş Dinçel's play Gürültülü Patırtılı bir Hikaye in 1995 and received the Laudable Director award from the Ankara Arts Institution. In 1997, he was awarded the International Lions Prize for his performance in I am Feuerbach. SİYAD awarded him the Best Supporting Actor Prize in the film C Block. Performing in many plays and television series, Selçuk Yöntem also directed Aşağıdakiler in 1993, Ayışığında Şamata in 1997, and The Ballad of Ali of Keshan in 1999.

Richard Strauss (1864 - 1949)

Böyle Buyurdu Zerdüş

Also Sprach Zarathustra, Op.30

Strauss'un aile yapısı ve aldığı eğitim, 19. yüzyıl Alman müziğinde yeni klasikçilik (neo-classicism) kavramını temellendiren Mendelssohn'la benzerlik gösterir. Babası dönemin önde gelen korno sanatçılarından olan Strauss, küçük yaşlardan itibaren kapsamlı bir eğitim almıştır. Wagnerci yenilikçiliğe karşı olan babasının etkisiyle, çok erken yaşlarda başlayan besteciliği Mozart başta olmak üzere, Beethoven, Auber, Spohr gibi bestecilerin etkisi altında ilerlemiştir.

Üstün yeteneği, çalışma azmi ve babasının ilişkileri sayesinde kısa zamanda hem besteci hem de şef olarak parlamaya başlayan Strauss, 1885 yılında efsanevi şef Hans von Blöw'ün asistanı olarak Meiningen'de

göreve başlamıştır. Burada, babasının etkisinden uzakta, sanatla ilgili düşünceleri yeniden şekillenmeye başlayan besteci, Blöw'ün yakın dostu ve Liszt-Wagner ilericiliğinin önde gelen savunucusu Alexander Ritter ile tanışmış ve onunla yakın ilişkiye girmiştir. Kendisinin de ifade ettiği gibi Ritter'in aracılığı ile Wagner ve Liszt'in müziğini kavramış, Schopenhauer felsefesi ile derinden ilgilenmiştir. Sonuçta Meiningen dönemi öncesi üzerinde çalıştığı senfoni, konçerto, yaylı dördül, sonat gibi türleri bir kenara bırakarak, Liszt'in senfonik şiir anlayışının bir sonraki aşaması olarak görülebilecek Ses Şiiri (Tone Poem) türü üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu türün sahne türlerindeki yansımaları olarak Salome ve Elektra operalarını yazmış ve bu eserlerin kazandığı başarı sonucunda Avrupa'nın ilerici bestecilerinin lideri konumuna yükselmiştir.

Strauss'un müzikteki ilericiliği, Otto van Bismark liderliğinde birleşen ve giderek Avrupa'nın sanayi lideri konumuna gelen Almanya'nın o dönemki ruhu ile özdeşdir. Adorno, Strauss'un radikal modernizmini 1960'lı yıllarda değerlendirmiş ve geç dönem kapitalist toplumun "gerginliği" ile özdeşleştirmiştir. Strauss, Ritter aracılığı ile Wagner'e derin bir hayranlık duymuş, Schopenhauer felsefesini ayrıntılı bir biçimde incelemiştir. Ancak hiçbir zaman bu felsefenin dini-mistik yanlarını içselleştirmemiştir.

Strauss, ilerici fikirlerini ilk önce ses şiiri olarak çevrilebilecek Tondichtung diye isimlendirdiği orkestral eserlerinde daha sonra Salome ve Elektra operalarında yansıtmıştı. Strauss'un Tondichtung'u Franz List'in Senfonik Şiir (Symphonische Dichtung) ismini verdiği besteleme biçiminin bir devamıydı. Liszt, Almanya'da o dönem çok etkin olan Hegel felsefesinin dili ve edebiyatı yücelten kuramlarına ve operanın popüleritesine uygun bir senfonik biçim yaratmıştı. Bu doğrultuda yazılan eserler bir metne dayanıyordu ancak Liszt çoğunlukla metinlerde anlatılanı grafik betimlemelerle değil şiirsellikle tasvir etmeyi tercih etmiş bu yüzden de "Senfonik Şiir" başlığını kullanmıştı. Elbette "şiir" kelimesi, daha önceki klasik biçimlerin düz yazıya benzer yapılarına karşı bir göndermeydi. Orkestra için yazılan senfonik şiirler klasik senfoni formlarının dışına çıkıyor, müzikal imgelemlerin birbirine dönüşerek oluşturduğu çizgisel bir biçimde ortaya çıkıyor, tek bir bölümde tamamlanıyordu.

Strauss'un 19. yüzyıl sonunda Senfonik Şiir yerine Tondichtung yani ses şiiri nitelemesini kullanmasının sebebi o dönemde sanatta yeni filizlenmeye başlayan dışavurumculuk akımıyla bağlantılı gözükmektedir. Vincent Van Gogh ve Edvard Munch gibi sanatçılar, 19. yüzyılın ortasından itibaren etkin olan Gerçekçilik akımlarının bir adım ötesine geçerek duygusal aktarımın dolaysızlığı sebebi ile resmedilen nesnelere deforme eden bir yöntem benimsemişlerdi. Strauss da bu etki altında, betimleme aracı olarak yalnız figüratif ve armonik dönüşümleri değil, tınının ifadesel gücünden de yararlanmıştı.

Besteci 1886 yılından itibaren bu alanda yoğunlaşmış, sırasıyla Aus Italien, Macbeth, Don Juan, Tod und Verklarung, Till Eulenspiegel, Also Sprach Zarathustra ve Don Quixote isimli eserleri yazmıştı. Bu konserde dinleyeceğimiz Also Sprach Zarathustra (Böyle Buyurdu Zerdüş), Friedrich Nietzsche'nin 1883-85 yılları arasında Almanya'da dört bölüm halinde yayınlanan ve büyük yankı uyandıran yapıtı üzerine bestelenmiştir. Nietzsche'ye göre insanlık eğer öz gücünü keşfedip, kendi kendini engelleyen özelliklerinden arınabilirse sonuçta "süper insan" (übermensch) mertebesine erişebilecektir; insanı kendi özü ile iletişime geçmekten alıkoyan unsurlardan birisi Hıristiyanlık'tır, bu yüzden Nietzsche düşüncelerini İsa'dan 6 yüzyıl önce yaşadığı düşünülen İranlı dini lider Zerdüş'tün aracılığı ile aktarır.

Schopenhauer felsefesinin karamsar, mistik, teslimiyetçi yanlarından kendisini uzak tutan Strauss için bu düşünceler önemli bir çıkış noktası olur ve kitabın yayınlanmasının ardından, bir yıl içerisinde aynı başlığı taşıyan bir ses şiiri besteler. Besteci, eserin Almanya'da gerçekleştirilen ilk seslendirmelerinde bestesi ile Nietzsche'nin kitabı arasında birebir programlı bir ilişki olmadığını vurgular. Birbirine bağlı dokuz bölümden oluşan eserin genel akışı, bölüm başlıklarının sıralanışı açısından, Böyle Buyurdu Zerdüş ile belirgin paralellikler gösterse de, Strauss bu ses şiirinin "Nietzsche felsefesi üzerine serbestçe yazılmış" olduğunu belirtir. Yapıtı, karanlıktan aydınlığın büyük zaferine doğru ilerleyişin betimlenmesi etrafında şekillendirilmiştir. Bu bakış açısı, armoninin temsili özelliklerinin tını ile özgün bir biçimde bütünleşmesi açısından yenilikler sunsa da on dokuzuncu yüzyıl programlı müziklerinin genel yapısal özellikleri ile uyumludur.

Ancak bu ses şiirinin giriş bölümünün Stanley Kubrick'in 1968 yılı yapımı 2001: A Space Odyssey (Bir Uzay Macerası) isimli kült filmi için ana tema olarak seçilmiş olması, yapıtı 20. yüzyılın en bilinen müziklerinden biri haline getirmiştir.

In terms of his family structure and education, Strauss is very much like Mendelssohn who laid the foundations of neo-classicism movement in the 19th century German music. His father being a leading horn player of his time, Strauss received excellent education starting from his early years. He began composing at a very early age, thanks to his education and the influence of his father who was against Wagnerian innovativeness, and drew much of his inspiration from Mozart, Beethoven, Auber, and Spohr.

His outstanding talent and perseverance, as well as the social relations of his father, earned him fame both as a composer and a conductor, and he started working as an assistant to the legendary conductor Hand von Blöw in Meiningen. Having detached himself from the influence of his father, the composer met and befriended Alexander Ritter, who was a close friend of Blöw and a leading advocate of Liszt-Wagner progressiveness. As he stated, he came to comprehend the music of Wagner and Liszt through Ritter and developed a keen interest in Schopenhauer's philosophy. Consequently, he left behind the symphony, concerto, string quartet, and sonata genres, which he used to work on in his Meiningen period, and concentrated on the Tone Poem, which can be considered a further step of Liszt's understanding of the symphonic poem. As reflections of this genre on stage, he wrote the Salome and Electra operas, the success of which eventually made him the leading figure among progressive European composers.

The progressiveness of Strauss in music coincides with the spirit of Germany which had united under the leadership of Otto van Bismark and was on its way to becoming the industrial leader of Europe at the time. Interpreting Strauss' radical modernism in 1960s, Adorno associated it with the "tension" in the capitalist society in the later periods. Although he felt genuine admiration for Wagner through Ritter and explored Schopenhauer's philosophy in detail, Strauss never internalized the religious and mystical sides of this philosophy.

Strauss reflected his progressive ideas first on his orchestral works which he called Tondichtung (Tone

Poems) and then on his Salome and Electra operas. Strauss' Tondichtung is an extension of the composition form Franz Liszt called Symphonic Poem (Symphonische Dichtung). Liszt had created a symphonic form that was in line with both Hegel's philosophy which was very influential in Germany at the time and which exalted language and literature, and the popularity of opera. Although the works written as such were based on a text, Liszt usually preferred describing the text poetically, rather than graphically, and thus labeled these works with the term Symphonic Poem. At first, the word poem was used as an allusion to the prose-like structures found in earlier classical forms. Symphonic poems written for the orchestra digressed from classical symphony forms, manifested themselves in a linear form created by musical images transforming into one another, and were completed in one movement.

The reason why Strauss uses the description Tondichtung, or tone poem, instead of Symphonic Poem in the late 19th century seems to be related to the newly flourishing expressionism movement. Artists like Vincent Van Gogh and Edvard Munch had stepped outside the Realism movements that achieved dominance starting from the mid-19th century and adopted a method deforming the depicted objects to emphasize the immediacy of emotional transfer. Under such an influence, Strauss made use of not only figurative and harmonic transformations, but also the narrative power of tone as a means of description.

Focusing on this area after 1886, the artist composed *Aus Italien*, *Macbeth*, *Don Juan*, *Tod und Verklärung*, *Till Eulenspiegel*, *Also Sprach Zarathustra* and *Don Quixote*, respectively. Also *Sprach Zarathustra* that you will listen to in this concert is based on Friedrich Nietzsche's work, written between 1883 and 1885 and published in four parts in Germany with a far-reaching effect.

To Nietzsche, a human being had to discover their own power and rid themselves of their self-defeating characteristics to become an over-man (*Übermensch*) and one of the elements that prevented humans from staying in touch with their selves was Christianity. Therefore, Nietzsche expresses his ideas through Zarathustra, an Iranian religious leader believed to have lived six centuries before Christ.

These thoughts serve as a departure point for Strauss who distanced himself from the pessimistic, mystical and submissive aspects of Schopenhauer's philosophy. Within one year after the book was published, Strauss composed

a tone poem with the same title. In the German premiere of his work, the composer emphasized that there was no one-to-one, programmatic relationship between his composition and Nietzsche's book. Although the general flow of the composition consisting of nine interdependent movements is evidently parallel to Also Sprach Zarathustra in terms of the ordering of the movement headings, Strauss said this tone poem was "freely written on Nietzsche's philosophy". The work is constructed on the description of the progression from darkness to the monumental victory of enlightenment. Although this perspective can be considered innovative in terms of the original integration of the representational properties of harmony with tone, it is in fact consistent with the general structural properties of 19th century programmed music.

However, since the introduction part of this Tone Poem was chosen as the main theme in Stanley Kubrick's 1968 cult movie 2001: A Space Odyssey, the work has become one of the best-known musical pieces of the 20th century.

Dr. Onur Türkmén

Emre Sihan Kaleli

1987 yılında Ankara'da doğan Emre Sihan Kaleli, kompozisyon lisans öğrenimini Özbekistan Devlet Konservatuvarı (2010), yüksek lisans öğrenimini Amsterdam Konservatuvarında (2012) tamamladı. 2016 yılında Kunstuniversität Graz'da (Avusturya) Kompozisyonda Yüksek Lisans Sonrası Programını bitirdi. Omnibus Ensemble (Özbekistan), Convergence Ensemble (Gürcistan), Nieuw Ensemble (Hollanda) ve Ensemble Modelo62 (Hollanda) ile uzun soluklu çalışmalar gerçekleştirme fırsatı yakalayan bestecinin gelişiminde söz konusu yeni müzik topluluklarının önemi ve etkisi büyük olmuştur. Kaleli, 2012 ile 2014 yılları arasında Nieuw Ensemble'nin sanat direktörü asistanı olarak da çalışmıştır. Bugüne kadar kazandığı başlıca ödüller arasında; 5th Pre-Art Young Composers Competition, birincilik ödülü; Gaudeamus Award 2013, mansiyon; Gargonza Arts Award 2015, MÍAM Bestecilik Ödülü 2015, 3rd International Mauricio Kagel Composition Competition, mansiyon sayılabilir. Yaşamını halen Viyana'da sürdüren Kaleli, düzenli olarak farklı ülkelerdeki yeni müzik grupları ve festivaller ile çalışmalar gerçekleştirmektedir.

Emre Sihan Kaleli (1987) is a Turkish composer currently residing in Austria. He obtained his Master's in composition at Conservatorium van Amsterdam and completed a Post-Master Course in Composition at Kunstuniversität Graz. His teachers and mentors include Richard Ayres, Willem Jeths, Joël Bons, Peter Adriaansz, Wim Henderickx, and Beat Furrer.

Kaleli had the opportunity of working closely with the Omnibus Ensemble (Uzbekistan), the Convergence Ensemble (Georgia), Nieuw Ensemble (The Netherlands), and Ensemble Modelo62 (The Netherlands) which had a great impact on his artistic development.

From 2012 to 2014, he was the Assistant Artistic Director for the Nieuw Ensemble. He received an Honorable Mention at the Gaudeamus Muziekweek in 2013, was selected for the Gargonza Artist in Residence Program, and was awarded with the MIAM Composition Award 2015.

Atatürk'ün Bir Genç General Olarak Portresi: 10 Fragman

The Portrait of Atatürk as a Young General: 10 Fragments

Bugüne dek, Atatürk hakkında çok yazıldı, söylendi, konuşuldu. Şüphesiz ki bundan sonra da böyle olacak. Gelgelelim, benim bu eser özelinde yapmayı arzuladığım, Atatürk'ü ikincil kaynaklar üzerinden anlatmak değil; onun, dolaysız olarak kendinden, kendi kaleminden bir portresini sunabilmek oldu. Bu sebeple de Mustafa Kemal'in 1914-16 günlükleri ile Karslıbad Hatıratı (1918) adıyla bilinen anı defterlerine başvurmak bana en doğru yol olarak göründü.

Atatürk'ün hemen hepimizdeki imgesi, bir ulusun yazgısını tümünden değiştirmiş olması itibariyle devasa bir tarihi şahsiyetin imgesidir. Bu haliyle de kaçınılmaz olarak bir ulaşılmazlık addederiz ona. Ne var ki günlükleri okumaya başladığımda Mustafa Kemal Atatürk'ün kanlı-canlı bir genç insan olarak karşımda olduğu hissi beni kuşattı. Bir yandan alev saçan zekası; okumaya, öğrenmeye olan tutkusunu; yenilikçi ve devrimci düşünceleri ile geleceğin büyük lideri; öte yandan hepimiz gibi mahcup olan, hiddetlenen, tereddütler ve iç çalkantıları yaşayan bir İNSAN.

Vefatının 79. yıldönümünde Atatürk zihinlerimizde böyle canlansın ve kalplerimiz, onu kaybedişimizin hüznü yerine, Mustafa Kemal'in gençlik enerjisiyle, yaşam ile dolsun diledim...

Hitherto, a lot has been written, said, and spoken about Atatürk. However, in this piece, I did not wish to work with the secondary sources written about him, but to transmit an immediate portrait of Atatürk through his own words. Accordingly, the extracts of his diaries that he kept from 1914 to 1916 and his journal known as the "Karlsbad Memoirs" (1918) seemed to me as the best sources for my work.

The image of Atatürk in our minds is often of a gigantic historical figure, as he plays a unique role in the history of his nation. In this sense, he often seems rather inaccessible to us. However, while I was reading his memoirs, I had a vivid imagery of him, which was truly endearing. In his memoirs, Mustafa Kemal is a young man of great intellectual capacities. He is passionate about reading and learning constantly. He is full of new and revolutionary ideas. Nonetheless, he has inner troubles, insecurities. He also feels unease and shyness in certain situations.

Thus, on one hand, he has the singular personality of a great leader and on the other hand, he is a human being just like any of us.

On this 10th of November, I wished to commemorate him as a young man and to let us imagine him with all his vitality...

Emre Sihan Kaleli

Igor Stravinsky (1882 - 1971)

Ateş Kuşu Süiti | Firebird Suite

Stravinsky 1882 yılında St. Petersburg yakınlarındaki Lomonosov'da ünlü Mariinsky Tiyatrosunda şarkıcı olarak görev yapan Fyodor Stravinsky'nin oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Küçük yaşlardan itibaren müziğe yoğun bir ilgi duyan besteci, annesinden piyano dersleri almıştır. Mariinsky Tiyatrosunda izlediği önemli prömiyerler ve babasının geniş kütüphanesi sayesinde bu ilgi derinleşmiş

ve zenginleşmiştir. Babasının ısrarı üzerine hukuk eğitimi görmüş, onun ölümünden sonra dönemin büyük bestecisi Rimsky-Korsakov'un öğrencisi olmuştur.

Stravinsky gençlik yıllarında Korsakov'la yaptığı çalışmaların yanı sıra dönemin ileri akımlarını da yakından takip etmişti. Bu ileri akımlar yalnızca müzikle sınırlı değildi. Rus entelektüellerinin o yıllarda zihinlerini meşgul eden fütürizm, süprematizm, konstrüktivizm gibi kavramlar da besteciyi etkilemişti.

Dönemin önemli düşünce ve sanat adamlarından Sergei Diaghilev, Ballet Russes isimli dans topluluğunun kurucusu ve yöneticisiydi. Özellikle Paris'te etkinlikler düzenleyerek Rus resmi ve balesini Avrupa'da tanıtıyordu. Diaghilev bir konserde genç Stravinsky'nin eserlerini dinleyerek etkilendi ve onunla birlikte çalışmaya başladı. 1909 yılında genç Stravinsky'ye Ballet Russes'in yeni sezonu için sipariş verdi ve bu ortaklığın ilk önemli çalışması Ateş Kuşu balesi oldu. Besteci, koreograf Michel Fokine ve dönemin önemli Rus sanatçıları Alexandre Benois, Léon Bakst'ın da aralarında bulunduğu bir ekibin parçası oldu.

Benois, Rus masalları üzerine kurulu bir bale fikrini Diaghilev'e sunmuştu. Koreograf Fokine ile bir araya gelen Stravinsky eseri Mayıs 1910'da tamamladı.

Ateş Kuşu, Rusya'nın en popüler iki halk efsanesi (Ateş Kuşu ve Ölümsüz Kashchei) üzerine kuruludur. Eserin Paris'te gerçekleşen prömiyerinde seyirciler arasında Maurice Ravel, Erik Satie, Marcel Proust ve Claude Debussy gibi önemli besteci, sanatçı ve yazarlar da bulunmaktaydı.

Stravinsky daha sonra Ateş Kuşu balesinden üç ayrı konser süiti hazırladı. Konser salonlarında en çok seslendirilen versiyon 1919 yılında hazırladığı ikinci süit oldu. Eser, Rus halk ezgileri kullanımı, kromatik dili, ustalıklı orkestrasyonu ve ritmik zenginliği ile yirminci yüzyılın en önemli eserlerinden biri olarak müzik tarihinde yerini almıştır.

Stravinsky was born in 1882 in Lomonosov, near St. Petersburg. His father, Fyodor Stravinsky, was a singer at the famous Mariinsky Theatre. Having an avid interest in music as a young boy, the composer received piano lessons from his mother. The significant premieres he attended at the Mariinsky Theatre and his father's extensive library strengthened and enriched his musical interest. Although

he studied law on the insistence of his father, he started studying under the leading composer of his time, Rimsky Korsakov after his death.

Besides studying under Rimsky Korsakov, Stravinsky followed the progressive movements of the period in his youth. These progressive movements were not limited to music. Concepts like futurism, suprematism, and constructivism, which preoccupied Russian intellectuals in those years, had their influence on the composer.

Sergei Diaghilev, a preeminent figure in the world of thought and arts in his period, was the founder and director of the dance company, Ballet Russes, which promoted Russian art and ballet in Europe organizing a variety of activities. Diaghilev listened to the young Stravinsky's works in a concert, and impressed by these works, he commissioned Stravinsky to compose a work for the new season of the Ballet Russes in 1909. The first major product of this partnership was The Firebird ballet. Thus, the composer became a part of the team, which included choreographer Michel Fokine and the outstanding Russian artists of the time, Alexandre Benois and Léon Bakst.

Benois had already offered the idea of a ballet work based on Russian folk tales as a suggestion to Diaghilev. Collaborating with the choreographer Fokine, Stravinsky completed the work in May 1910.

The Firebird is based on two popular Russian fairy tales (the stories of the Firebird and Immortal Kashchei). The premiere of the work held in Paris was attended by great composers, artists and writers, such as Maurice Ravel, Erik Satie, Marcel Proust and Claude Debussy.

Later, Stravinsky produced three distinct concert suites from The Firebird ballet. The most commonly performed version among the three is the second suite prepared in 1919. The work came to occupy a place in the history of music as one of the major works of the 20th century with its use of Russian folk melodies, chromatic language, masterful orchestration and rhythmic richness.

Dr. Onur Türkmen, Didem Coşkunseven

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası

Bilkent Senfoni Orkestrası

Presidential Symphony Orchestra

Bilkent Symphony Orchestra

I. Keman | 1st Violin

Jülide Yalçın
Irina Nikotina
Bahar Kutay
Esra Gökoğlu
İnci Kavruk
Elena Postnova
Refik Zamanalioğlu
Mete Yalçın
Hüseyin Ulutaş
Vseslava Kudinova
Davut Aliyev
Hasan Niyazi Tura
Nurperi Yücesoy
Arif Möhsünoğlu

II. Keman | 2nd Violin

Tangör Ertaş
Feruza Abdullayeva
Elena Rihsi
Zeynep Erkan
Serdar Leblebicioğlu
Marina Görmüşoğlu
Adelya Ateşoğlu
Tuğba Tamer Türel
Özlem Haznedaroğlu
Ferhat Gülmehmet
Seyran Ahundzade
Nevzat Kalender

Viyola | Viola

Cavid Cafer
Artemis Sis Balkız
Barış Uluçınar
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Opal İpek Beşli
Bahadır Başabak
Barış Simolin
İrşad Mehmet
Svetlana Simolin

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca
Oğuzhan Kavruk
Pervin Sungar
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Onur Şenler
Yiğit Tan
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Tayfun Tümer
Sergey Margulis
Dritan Gani
Hacer Özlü
Zurab Tsitsuachvili
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer
Zita Zempleni
Sibel Ayhan Bayer
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir
Güzin Bilgen

Klarnet | Clarinet

Orçun Civelek
Selen Akçora
Leonid Volkov
Nusret İspir

Fagot | Bassoon

Tahsin Arslan
Ozan Evruk
Ezgi Tandoğan Onat
Yaman Nuri İrun

Korno | Horn

Laszlo Gyarmati
Serhat Çalışkan
Utku Ünal
Güloya Altay
Fazlı Arslan
Sercan Genç

Trompet | Trumpet

Julian Lupu
Adnan Yıldırım
Cem Sevgi
Onur Sevgi
Krassimir Koniarov

Trombon | Trombone

Cem Güngör
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami
Gurur Karadağ

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Rahim Namazov
Hakan Yağuş
Ali Can Öztan
Ata Özer

Arp | Harp

Çağatay Akyol
Mehmet Şahin

Org, Piyano, Çelesta

Organ, Piano, Harpsichord
Rustam Rahmedov
Elif Önal Çubukçu